

det militaire Standpunkt faaer man neppe nogen til at indromme det uden fra Exerccerpladsen af. Saalange man kun beholder Exerccerpladsen i Kjøbenhavn for Die, kommer man til en saadan Betragtningmaade, og det er endda Exerccerpladsen, opfattet paa en meget eenfaldig Maade, men at gjøre Exerccerpladsen til det, der skal regulere vor Hærorganisation, troer jeg ikke er det Rette. Er det en Hjælpe- lov, saa er det vistnok det Rigtigste at lade det blive saaledes fordeelt, som det er, dersom det, som jeg troede, var vanffeligt at forandre, naar først Lægderne ere indrettede og man er gaaen over til dette Hestehold, som jeg antager ikke kan bringes i Orden uden at indgaae Contracter paa længere Tid. Saaledes antog jeg det, men Indenrigsministeren har sagt os, at denne Lægdsinddeling er let at komme fra. Naar det er Tilfældet, at det ingen Ulempe medfører at indskrænke Hestenes Antal i et Amt, og altsaa heller ikke at udvide det i andet, og det, saaledes som Ordføreren har sagt, er en Hjælpe- lov, der Intet præjudicerer, Intet forandrer i den nuværende Hærorganisation, saa var det jo det Simpleste, at lade Hestefordelingen blive som den nu er og at lade de, ikke Provinds-er, men Districter, hvorom der kan være Tale her, nemlig de communale Districter i Amtet, at lade hvert Amt beholde de Heste, det hidtil har udredet. Det har, siger man, været en Hartkornsbyrde paa Enkelte. Det er blevet sagt, fordi det er blevet noe sammenholdt med Frihartkornet, fordi Frihartkornet er havet, derfor skal denne Fordeling indtræde, og at, fordi man har ladet disse Hovedgaarde for Intet overtage de communale Byrder, derfor bør de ogsaa befries fra denne Byrde, som bør gaae over paa Hartkornet; men saa have jo der, hvor Hesteholdet har været, de communale Byrder faaet en Lettelse, og saa er det billigt, at de, der have faaet denne Lettelse, igjen komme til at overtage Hesteholdet, saa bliver jo Fordelingen, naar den skal hange sammen med Frihartkornsaf- løsningen, allernaturligst, naar man holder sig til dette Endringsforslag. Holder man sig derimod til Lovforslaget, saa gaaer man aabenbart ind paa en ny Om- deling af en Matrikel, og man forandrer Hesteholdet, saaledes som

det hidtil planmæssigt har staaet ligeoverfor den Organisationsplan, som hidtil har be- staaet. Man skal vel lægge Mærke til, at derved forandrer man noget Væsentligt. Man har hidtil havt et Hestehold til et Batterie eller til Batterier i Jylland; dette Hestehold flytter man bort, og faaer altsaa et mindre Hestehold til Artilleriet i Jylland. Man har hørt her igaar, hvor stor en Trang der i Jylland var til at faae Heste til Brug for Artilleriet, og nu flytter man ved en midlertidig Bestemmelse, ved en Hjælpe- lov, som man siger ikke i nogen Maade skal være endelig afgjørende for den militaire Plan, endeel af dette Hestehold over paa Derne, hvor der ikke — jeg idetmindste indseer det ikke — er andet Brug derfor end Exerccerpladsbrug. Jeg troer saaledes, at jo mere man vil betragte Loven som en Hjælpe- lov, som en Overgangs- lov, jo mere man siger: der er slet ingen Van- skelighed ved at komme tilbage fra den igjen, den binder slet ikke Fremtiden, jo mere maa man være fattet paa at gaae ind paa det Forslag, som her foreligger som Minoritetens Forslag. De Bestemmelser, der forøvrigt ere tagne i Paragraphen med Hensyn til selve Maaden at ordne Hesteholdet paa i Amtene, ere gjorte for at undgaae, hvad jeg troer er meget skadeligt, saavel for Amtet som for Mi- litairvæsenet, men hovedsagelig for Amtet, nemlig at fordele kommunevæis, og at fordele det i de mindre Lægder, deels fordi man vil komme til ligesom at rive Communalbestyrelserne istykk- ser, — man maa tage fra den ene Commune og lægge til den anden —, og deels fordi man vil komme til at bebyrde Communerne ganske forskjelligt efter den forskjellige Beliggen- hed, de have i Amtet. Naar man lader det blive en Amts sag, saa fordeles den dermed forbundne Udgift sig langt mere ligelig paa Amtet, og saa kan man for det hele Hestehold søge det Sted, hvor det passer sig bedst; man kan samle det der, hvor der er Folk, der ville have det, man rammer meget mere Frivillighe- den, og det forekommer mig, som at det ved enhver Foranstaltning er godt at bringe saa lidt som muligt tilveie ved Tvang, og saame- get som muligt ved Frivillighed. Man bebyr- der ogsaa langt færre Personer dermed, og